

DECIZIE

03 iulie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Nicolae Clima
Sveatoslav Moldovan
Ion Vîlcov
Ala Cobăneanu

examinând recursul declarat de către Teodora Timotin

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Teodorei Timotin împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova și Departamentului de Executare cu privire la contestarea actului administrativ, încasarea indemnizației unice de eliberare din serviciu, indemnizației pentru concediu nefolosit, impozitul de venit reținut din indemnizație, încasarea penalității pentru întârzierea achitării plăților cuvenite și repararea prejudiciului moral

împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2012, prin care a acțiunea fost respinsă

constată:

La 24 mai 2011 Teodora Timotin a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova și Departamentului de Executare cu privire la contestarea actului administrativ, încasarea plăților salariale, penalității pentru întârzierea achitării plăților cuvenite și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a indicat că la 03 iunie 2002 prin ordinul nr. 43 din 10 iunie 2002 a fost angajată în funcție de executor consultant la Oficiul de Executare Ungheni.

Menționează că la 01 octombrie 2002 i s-a conferit grad de calificare cu statut de funcționar public, iar la 15 noiembrie 2010 prin ordinul nr. 778-P din 10 noiembrie 2010 a fost eliberată din funcție în legătură cu încetarea activității Departamentului de Executare.

Susține că conform ordinului nominalizat, la concediere urma să i se achite o compensație pentru concediul nefolosit de 52 zile calendaristice și plata indemnizației de concediere pentru 3 luni, începând cu 15 noiembrie 2010 până la 15 februarie 2011.

Afirmă că la data concedierii pârâțul urma să-i achite suma de 4408,82 lei pentru concediul nefolosit, sumă calculată în conformitate cu dispozițiile Hotărârii

Guvernului privind aprobarea Modulului de calculare a salariului mediu nr. 426 din 26 aprilie 2004.

Cu referire la art. 42 alin. (6) al Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, indică că salariul mediu lunar al ei constituie suma de 2623 lei, considerând că în total urmează să i se achite indemnizație în sumă de 18261 lei.

Consideră că la concediere urma să i se achite o indemnizație unică în proporție de 50% din salariul funcției stabilit pe funcția deținută pentru fiecare an complet de activitate în serviciul public egală cu 2975 lei.

Astfel pentru neachitarea la timp a plăților indicate, consideră că pârâtul trebuie să-i achite suplimentar pentru fiecare zi de întârziere 0,1 la sută din suma neplătită în termen ce constituie suma de 5638,12 lei.

Solicită încasarea de la pârât în beneficiul ei a concediului nefolosit în sumă de 4408,82 lei, indemnizația de eliberare din serviciu - 18261 lei, indemnizație unică în proporție de 50% din salariul funcției stabilit pe funcția deținută pentru fiecare an complet de activitate în serviciul public - 2975 lei, penalități în mărime de 0,1 la sută din suma neplătită în termen - 5638,12 lei, iar în total suma de 31282,94 lei, repararea prejudiciului moral în sumă de 15000 lei și încasarea cheltuielilor pentru asistență juridică în sumă de 5000 lei.

În cadrul dezbaterilor judiciare Teodora Timotin a depus cerere de concretizare a pretențiilor, prin care a solicitat încasarea de la pârât în beneficiul ei suma de 280 lei pentru 3 zile concediu nefolosit, 13542,69 lei indemnizația unică de eliberare din serviciu, 198,5 lei - impozitul pe venit reținut din indemnizație, 242,72 lei - indemnizație de eliberare din serviciu și 11572,22 lei - 0,1 la sută din suma neplătită în termen, iar în total suma de 25836,13 lei, repararea prejudiciului moral în sumă de 15000 lei și încasarea cheltuielilor pentru asistență juridică în sumă de 5000 lei.

În susținerea pretențiilor a menționat că în luna iunie 2011, după înaintarea acțiunii în judecată, pârâtul a achitat: 2975 lei - indemnizație unică în proporție de 50 % pentru 7ani, 4128,53 lei - concediul nefolosit pe 49 zile, 4718,31 lei indemnizație unică, iar în luna iulie 2011 a achitat încă 5003,28 lei - indemnizație de eliberare din serviciu.

Astfel, datoria pârâtului constituie suma de 14263,91 lei.

Indică că la data depunerii cererii pârâtul urma să achite 6793,81 lei - 0,1 la sută din suma neplătită în termen, însă deoarece pârâtul a achitat doar o parte din sumele datorate, consideră că acesta urmează să achite încă 4778,41 lei - 0,1 la sută din suma neplătită.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2012 a fost respinsă acțiunea.

La 29 aprilie 2013 Teodora Timotin a declarat recurs împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii contestate și trimiterea cauzei la o nouă rejudecare în instanța de judecată competentă.

În motivarea recursului a invocat că concluzia instanței cu privire la netemeinicia pretențiilor înaintate față de Ministerul Justiției este eronată.

Cu referire la Hotărârea Guvernului RM nr. 34 din 15 ianuarie 2002 cu privire la crearea Departamentului de executare a deciziilor judiciare, precum și Hotărârea

Guvernului nr. 312 din 15 martie 2002 cu privire la aprobarea Regulamentului și structurii Departamentului de executare, susține că Departamentului de executare a deciziilor judiciare, instituția care s-a lichidat, a fost o subdiviziune a Ministerului Justiției, deci acesta are și calitatea de pârât.

Menționează că o altă concluzie a instanței în vederea respingerii acțiunii este că din certificatul eliberat de Direcția economico-financiară a Departamentului Executare (f. d. 35), rezultă că reclamantei i-a fost achitate, la concediere, toate plățile cuvenite acesteia. Sumele pretinse de reclamantă au fost calculate de însuși reclamantă, corectitudinea calculelor nefiind demonstrată instanței în modul cuvenit.

Susține că conform art. 24 alin. (3) Legea contenciosului administrativ, la examinarea în instanța de contencios administrativ a cererii în anulare, sarcina probațiunii este pusă pe seama pârâtului, iar în materie de despăgubire, sarcina probațiunii revine ambelor părți.

Afirmă că calculele sale sunt probate prin documente justificative, rămânând în sarcina pârâtului să dovedească contrariul.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia hotărârii primei instanțe a fost expediată în adresa recurentei la 15 ianuarie 2013 (f. d. 87), fapt ce se confirmă prin copia scrisorii de însoțire (f. d. 87), iar careva date care ar atesta data recepționării acesteia de către recurentă, la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, instanța de recurs constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 12 aprilie 2013 în termen.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea parțială a acțiunii din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

Din materialele dosarului rezultă că prin ordinul Departamentului de Executare „Cu privire la eliberarea din funcție tehnică” nr. 788-p din 10 noiembrie 2010 Teodora Timotin a fost concediată din funcția de specialist principal, începând cu 15 noiembrie 2010, conform art. 86 alin. (1) lit. b), art. 186 alin. (1) Codul muncii, în legătură cu încetarea activității Departamentului de executare.

Înaintând acțiunea în judecată împotriva Ministerului Justiției al RM și Departamentului de Executare, Teodora Timotin, concretizându-și pretențiile sale a solicitat încasarea în beneficiul ei suma de 280 lei pentru 3 zile de concediu nefolosit, 13542,69 lei - indemnizația unică de eliberare din serviciu (art. 42 alin. (6) al Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public), 198,5 lei - impozitul pe venit reținut din indemnizație, 242,72 lei - indemnizație de eliberare din serviciu și 11572,22 lei - 0,1 la sută din suma neplătită în termen, iar în total suma de 25836,13

lei, repararea prejudiciului moral în sumă de 15000 lei și încasarea cheltuielilor pentru asistență juridică în sumă de 5000 lei.

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză, prima instanță temeinic a ajuns la concluzia netemeinicii acțiunii și respingerii acesteia.

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, în raport cu criticele formulate în recurs și materialul probator, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că concluzia primei instanțe este greșită, rezultată din aprecierea incorectă a materialului probator și aplicarea greșită a prevederilor legale.

Astfel, din conținutul ordinului Departamentului de Executare „Cu privire la eliberarea din funcție tehnică” nr. 788-p din 10 noiembrie 2010, prin care Teodora Timotin a fost concediată, rezultă că ultimei urma să-i fie achitată compensația pentru concediu nefolosit de 52 zile.

Materialul probator și anume certificatul eliberat de către Direcția economico-financiară al Departamentului de Executare al Ministerului Justiției atestă că în legătură cu eliberarea din funcție a Teodorei Timotin, ultimei i s-a achitat compensația pentru concediu nefolosit pentru 49 zile în sumă de 4128,53 lei, indemnizația unică pentru 7 ani în sumă de 2975 lei, indemnizația de eliberare din serviciu în sumă de 4718,31 lei și i s-a menținut salariul mediu pentru 2 luni în sumă de 5003,28 lei (f. d. 35).

Prin urmare, instanța de recurs consideră întemeiată pretenția Teodorei Timotin cu privire la încasarea în beneficiul ei a sumei de 280 lei pentru 3 zile de concediu nefolosit, ce constituie diferența neachitată, deoarece din certificatul menționat se oglindește că Teodorei Timotin i-a fost achitată compensație pentru concediu nefolosit pentru 49 zile în sumă de 4128,53 lei, pe când, conform ordinului de concediere, compensația dată urma să-i fie achitată pentru 52 de zile.

Conform art. 186 alin. (1) lit. a) și b) Codul muncii, salariaților concediați în legătură cu lichidarea unității sau cu încetarea activității angajatorului persoană fizică (art.86 alin.(1) lit. b)), sau cu reducerea numărului ori a statelor de personal la unitate (art.86 alin.(1) lit. c)) li se garantează pentru prima lună, plata unei indemnizații de concediere egală cu mărimea sumată a unui salariu mediu săptămânal pentru fiecare an lucrat la unitatea în cauză, dar nu mai mică decât un salariu mediu lunar. Pentru a doua lună, menținerea salariului mediu lunar dacă persoana concediată nu a fost plasată în câmpul muncii.

Cu referire la prevederile enunțate, instanța de recurs consideră lipsită de suport legal pretenția Teodorei Timotin cu privire la încasarea indemnizației de eliberare din serviciu în sumă de 242,72 lei, deoarece de către Departamentul de Executare au fost respectate prevederile legale, ultimei fiindu-i achitată indemnizația dată în sumă de 4718,31 lei, fiindu-i menținut și salariul mediu pentru doua luni în sumă de 5003,28 lei, pentru neîncadrarea în câmpul muncii.

Mai mult, deși Teodora Timotin invocă suma de 242,72 lei, ca fiind neachitată, în susținerea cerinței date, dânsa nu a prezentat probe care ar justifica efectuarea acestui calculul.

La fel, se constată a fi neîntemeiat și capătul de cerere cu privire la încasarea indemnizației unice de eliberare din serviciu în sumă de 13542,69 lei în temeiul art. 42 alin. (6) al Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, deoarece prin caracterul său această pretenție materială are calitatea de garanție socială, care se achită în cazurile direct statuate la această prevedere.

Astfel, conform art. 42 alin. (6) al Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158 din 04 iulie 2008, în cazul lichidării autorității publice, reducerii efectivului de personal sau modificării statului de personal, funcționarii publici care nu pot fi transferați în interesul serviciului vor fi eliberați din funcția publică cu plata unei indemnizații unice egale cu 6 salarii medii lunare dacă vechimea în serviciul public este de cel puțin 2 ani, precum și a unei indemnizații de șomer egală cu un salariu mediu lunar, în modul stabilit de lege, cu excepția celor care beneficiază de pensie pentru vechime în muncă conform actelor legislative speciale, de pensie pentru limită de vârstă sau celor care au dreptul la pensie anticipată conform Legii privind pensiile de asigurări sociale de stat, cărora li se plătește o indemnizație de eliberare din serviciu calculată similar prevederilor art. 186 alin. (1) lit. a) din Codul muncii, dar nu mai mică decât un salariu mediu lunar și nu mai mare decât 6 salarii medii lunare.

Reieșind din cele constatate la caz, instanța de recurs conchide că prevederile art. 42 alin. (6) al legii enunțate sunt inaplicabile situație date, deoarece materialul probator administrat atestă incontestabil faptul că a avut loc o reorganizare a sistemului de executare, trecând de la sistemul public de executare la sistemul privat de executare, astfel nu a avut loc o lichidare a unității.

De altfel, Teodora Timotin a beneficiat de indemnizația în temeiul art. 186 alin. (1) lit. a) Codul muncii, respectiv aceasta se include în categoria funcționarilor ce fac excepție de la cei ce pot beneficia de garanțiile în temeiul art. 42 alin. (6) al Legii nr. 158 din 04 iulie 2008, fapt ce respinge criticile formulate de recurentă în acest sens.

Aici, urmează de menționat și faptul că încetarea raportului de muncă prin lichidarea unității presupune o altă procedură regăsită în art. 88 Codul muncii, cu înștiințarea salariatului despre lichidarea unității și respectarea celorlalte etape de procedură de acest articol, situație care nu a fost realizată în speță, fapt ce în plus respinge pretenția cu privire la încasarea indemnizației unice.

În speță se constată a fi lipsită de suport și cerința Teodorei Timotin cu privire la încasarea sumei de 198,50 lei cu titlu de impozit pe venit reținut din indemnizație, or reieșind din obligația probațiunii în judecată, în sensul art. 118 alin. (1) CPC, recurenta nu a dovedit circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretenției sale.

În acest context și capătul de cerere, înaintat de către Teodora Timotin cu privire la repararea prejudiciului moral nu poate fi admis, deoarece prevederile art. 329 alin. (1) din Codul muncii, direct stipulează cazurile când angajatorul este obligat la repararea prejudiciului material și a celui moral cauzat salariatului, situație care nu se regăsește în speță.

Față de cele ce preced și având în vedere faptul că circumstanțele pricinii au fost stabilite de către prima instanță și nu este necesară verificarea suplimentară a

cărorva dovezi, însă normele de drept material au fost interpretate eronat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa hotărârea primei instanțe și de a emite o nouă hotărâre cu privire la admiterea parțială a acțiunii.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b), art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de către Teodora Timotin.

Se casează integral hotărârea Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2012 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Teodorei Timotin împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova și Departamentului de Executare cu privire la contestarea actului administrativ, încasarea indemnizației unice de eliberare din serviciu, indemnizației pentru concediu nefolosit, impozitul de venit reținut din indemnizație, încasarea penalității pentru întârzierea achitării plăților cuvenite și repararea prejudiciului moral și se emite o nouă hotărâre prin care:

Se admite parțial acțiunea Teodorei Timotin împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova și Departamentului de Executare cu privire la contestarea actului administrativ, încasarea indemnizației unice de eliberare din serviciu, indemnizației pentru concediu nefolosit, impozitul de venit reținut din indemnizație, încasarea penalității pentru întârzierea achitării plăților cuvenite și repararea prejudiciului moral.

Se încasează din contul Ministerului Justiției al Republicii Moldova în beneficiul Teodorei Timotin suma de 280 (două sute optzeci lei) lei, ce constituie compensația neachitată pentru 3 zile pentru concediu nefolosit.

În rest acțiunea Teodorei Timotin se respinge.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Nicolae Clima

Sveatoslav Moldovan

Ion Vîlcov

Ala Cobăneanu